

171. Fru Toras visa.

D *A7* *-* *D*
 E:n vac-ker hustru het-te To-ras Tog sin dot-ter ut-i sko-la,
A7 *D* *-* *A7*
 Sa-de: "Hör och lär av mig! E:n gång när du bli-ver kvin-na
D *A7* *-* *D*
 Skall du det-ta väl be-sin-na, Så att det kan gag-na dig.

2. Först för all ting skall du lära?
 Dina nycklar skall du bära
 Båd' för kister, skåp och skrin!
 I huset skall du alltid vara,
 Såsom fordom gamla Sara,
 Underdånig mannen din!
3. Med din man skall du ej träta
 Honom ej till ondska reta.
 Giv nu akt, hör mig och lär:
 Du skall detta väl besinna
 Och var morgon dig påminna:
 I sitt hus han husbond är.
4. När hönan vill för hanen gala,
 Och kvinnan vill för mannen tala.
 Det kan aldrig gå i lås.
 Därav kommer många tråter
 Som den onde då framsätter,
 Så de kivas och de slåss.
5. Du skall ej i huset lida
 De som skor för skvaller slita,
 Vore det än Sankte Knut!
 Har I sladderfuller tunga,
 Gånge sladderkonan ut!
6. Du skall hålla rent i huset
 Pottor, pannor, fat och kruset,
 Bordet vitt som elfben.
 Ugnen skall du också limma,
 Att den skall i huset glimma,
 Som han var av marmorsten!
7. Du skall icke snåler vara
 Icke heller maten spara
 För dem du haver i ditt bröd!
 Se på deras barn, som svälta,
 Hur de askekakor älta
 Som de stekt på eld och glöd!
8. Du skall dock ej heller slösa
 Såsom de ur bäckar ösa,
 Utan samla i förråd!
 Tänk att året har tolv månår,
 Annars bettla får och låna
 Allt du skulle samlat på!
9. Du skall sist i sängen vara
 Dina fötter inte spara,
 Om och om i huset gå:
 Se om dörrarna ä' lyckta
 Se om eld och ljus ä' släckta,
 Pigan inte lita på!
10. Mera har jag ej att lära.
 När jag slutat mina år,
 När de mina ben utbära,
 Som jag gjort nu här med mina,
 Skall du lära barnen dina,
 Som i visan skrivet står!